

PRIVATNI DJEČJI VRTIĆ "DJEČJA IGRA"
Aleja Blaža Jurišića 9
10040, Zagreb

Kurikulum Dječjeg vrtića „Dječja igra“

Temeljem članka 22. Statuta Dječjeg vrtića Dječja igra, a na prijedlog ravnateljice, Upravno vijeće usvojilo i donijelo na sjednici dana 23.09.2015.

Kurikulum

Dječjeg vrtića Dječja igra

Predsjednica Upravnog vijeća:
Ivana Bucković

SADRŽAJ

1. POLAZIŠTA I NAČELA KURIKULUMA VRTIĆA
2. CILJEVI KURIKULUMA VRTIĆA
3. PROSTORNO-MATERIJALNI UVJETI POTREBNI ZA OSTVARENJE KURIKULUMA VRTIĆA
4. PRAĆENJE, REALIZACIJA I EVALUACIJA ODGOJNO-OBRAZOVNOG PROCESA
5. SURADNIČKA KULTURA I PARTNERSKI ODNOSI
6. STRUČNO USAVRŠAVANJE I CJELOŽIVOTNO UČENJE
8. LITERATURA

POLAZIŠTA, NAČELA I VRIJEDNOSTI KURIKULUMA

Polazišta za oblikovanje i ostvarenje Kurikuluma Dječjeg vrtića “Dječja igra” (dalje u tekstu: Kurikulum vrtića) jednaka su polazištima Nacionalnog kurikuluma za rani i predškolski odgoj i obrazovanje (dalje u tekstu: NKRPOO) koji je stupio na snagu 01.09.2015. godine. Ona podrazumijevaju postojeće dokumente¹, primjere dobre odgojno-obrazovne u Republici Hrvatskoj i svijetu te znanstvene studije o dovezima svjetske², a posebice hrvatske teorije i prakse³ u području institucijskoga ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja, zatim kurikuluma ranog odgoja te o dovezima u području inicijalnog obrazovanja i profesionalnog razvoja odgojitelja i drugih stručnih djelatnika vrtića, publicirani u posljednjih dvadesetak godina (NKRPOO, 2014).

Načela od koji se polazi temelj su i uporište pri izradi i primjeni Kurikuluma vrtića, a podrazumijevaju: *fleksibilnost* odgojno-obrazovnog procesa u vrtiću; *partnerski odnosi* unutar ustanove, i ustanove s roditeljima i širom zajednicom; osiguravanje *kontinuiteta* u odgoju i obrazovanju; *otvorenost* za kontinuirano učenje i spremnost na unapređivanje prakse.

Vrijednosti kao polazište u oblikovanju i realizaciji Kurikuluma vrtića, jednake su vrijednostima NKRPOO-a. One “usmjeravaju odgojno-obrazovno djelovanje ka osiguravanju individualne i društvene dobrobiti, u skladu s time kakvu se djecu i kakvo društvo želi razviti” (NKRPOO, 2014, 20). Vrijednosti od kojih se polazi su sljedeće: znanje, identitet, humanizam i tolerancija, odgovornost, autonomija i kreativnost.

¹ Programsko usmjerenje odgoja i obrazovanja djece predškolske dobi (1991.); Konvencija o pravima djeteta (2001.); Nacionalni okvirni kurikulum za predškolski odgoj i obrazovanje te opće obvezno i srednjoškolsko obrazovanje (2011.); Smjernice za strategiju obrazovanja, znanosti i tehnologije Republike Hrvatske (2012.); Priručnik za samovrednovanje ustanova ranoga i predškolskog odgoja i obrazovanja (2012.); Strategija obrazovanja, znanosti i tehnologije (2014.) (NKRPOO, 2014)

² Bruner, 2000.; Dahlberg, Moss i Pence, 1999.; Edwards i dr., 1998.; Ellis, 2004.; Elliott, 1998.; Fullan, 1999., 2002.; Giudici i Rinaldi, 2002.; Malaguzzi, 1998.; Piaget, 1977.; Vygotsky, 1978.; Whitebread i Coltman, 2007. i dr.

³ Jurčević-Lozančić, 2010., 2011.; Krstović, 2009., 2011.; Ljubetić, 2013., 2014.; Maleš, 2011.; Miljak, 1997., 2007.; Petrović-Sočo, 2007., 2009.; Slunjski, 2006., 2011.; Šagud, 2006., 2011.; Vujičić, 2011., 2014

CILJ KURIKULUMA VRTIĆA

Cilj Kurikuluma vrtića je organizirati odgojno-obrazovni rad usmjeren na dijete i njegovu dobrobit (osobnu, emocionalnu i tjelesnu, obrazovnu i socijalnu), te njegov cjelovit razvoj, odgoj i učenje, i razvoj kompetencija⁴ kroz:

- osiguravanje organizacijski uvjeta utemeljenih na suvremenim shvaćanjima učenja djeteta;
- planiranje i promišljanje odgojno-obrazovnog procesa usmjerenog na ostvarivanje dobrobiti za dijete;
- zajedničko življenje djece različite kronološke dobi i odraslih (njihovo međusobno uvažavanje, toleranciju, poštivanje različitosti i sl.)

PROSTORNO-MATERIJALNI UVJETI POTREBNI ZA OSTVARENJE KURIKULUMA

Prostorno-materijalni kontekst često se naziva ogledalom implicitne pedagogije (prikrivenih stavova, vrijednosti i uvjerenja) odraslih. U njemu se zrcali njegovo razumijevanje djeteta i prirode djetetova učenja, odgoja i obrazovanja koje zastupa i primjenjuje u svakodnevnom radu (Miljak, 2009). Već pri samom ulasku u sobu dnevnog boravka moguće je prepoznati odvija li se u skupini odgojno-obrazovni proces prema suvremenim ili tradicionalnim shvaćanjima učenja djeteta. Kako bismo stvorili okruženje u kojem bi dijete imalo priliku ostvariti svoj puni potencijal, jedno od načela kojim je potrebno voditi se prilikom organizacije prostorne, socijalne i vremenske dimenzije, jest fleksibilnost (NKRPOO, 2014). U tako organiziranom odgojno-obrazovnim procesu djeca imaju priliku odabrati prostor u kojem će boraviti, materijal s kojim će manipulirati ili koji će istraživati,

⁴ „Nacionalnim kurikulumom za rani i predškolski odgoj i obrazovanje potiče se i osnažuje razvoj osam temeljnih kompetencija za cjeloživotno učenje, koje je obrazovna politika RH prihvatila iz Europske unije, a to su: 1. Komunikacija na materinskom jeziku, 2. Komunikacija na stranim jezicima, 3. Matematička kompetencija i osnovne kompetencije u prirodoslovlju, 4. Digitalna kompetencija, 5. Učiti kako učiti, 6. Socijalna i građanska kompetencija, 7. Inicijativnost i poduzetnost, 8. Kulturna svijest i izražavanje“ (NKRPOO, 2014, 27).

koliko dugo će sudjelovati u aktivnosti, društvo koje mu u datom trenutku odgovara (bilo djece ili odgajatelja), ima priliku odabrati i želi li na poslijepodnevni odmor te hoće li i koliko pojesti za obrok (Miljak, 2009). Sve navedeno mora se odražavati u strukturi prostora i razmještaja koji omogućava djeci rad u manjim skupinama i stvaranje kvalitetne socijalne interakcije. To se postiže organizacijom prostora u manje prostorne cjeline tzv. centre aktivnosti. Ponuđeni materijali i poticaji u centrima moraju istovremeno zadovoljavati integriranu prirodu učenja djeteta i njegove individualne razvojne mogućnosti, što je moguće postići osiguravanjem sljedećih uvjeta: sadržajno bogatstvo, raznovrsnost, raznolikost, promišljenost, stalnu dostupnost, te izazivati znatiželju i istraživanje (NKRPOO, 2014). Osiguravanjem uvjeta u kojima će dijete imati mogućnost stalne, naizmjenične interakcije s ponuđenim materijalima, drugom djecom i odraslima u svrhu istraživanja i stjecanja novih spoznaja. Osim na istraživanje, organizacija prostora i materijala mora pozivati i na izražavanje. Suradničko učenje djece njeguje se omogućavanjem i poticanjem na izražavanje misli, pretpostavki, osjećaja na što više načina tj. kroz što više izražajnih medija⁵. Svaki izražajni medij ima i svoj izražajni potencijal, s kojim odgajatelj mora biti vrlo dobro upoznat kako bi u pravom trenutku mogao ponuditi onaj najpogodniji određenom djetetu i/ili određenoj situaciji (Slunjski, 2008).

PRAĆENJE, REALIZACIJA I EVALUACIJA ODGOJNO- OBRAZOVNOG PROCESA

Organizacija kvalitetnog odgojno-obrazovnog procesa također se temelji na suvremenim shvaćanjima koja na dijete gledaju kao na cjelovito biće, aktivnog stvaratelja znanja i istraživača, socijalni subjekt sa specifičnim potrebama, pravima i kulturom, te kreativno biće sa specifičnim stvaralačkim i izražajnim potencijalima (NKRPOO, 2014). Odgajatelji koji prepoznaju vrijednost načela fleksibilnosti i njeguju ga, istovremeno pokazuju visok stupanj povjerenja u dijete i njegove mogućnosti. Svjesni su da osiguravanjem uvjeta za planiranje i organiziranje vlastitih aktivnosti djeci omogućavaju prirodan proces učenja, a oni sami istovremeno imaju priliku prepoznati intuitivna znanja djece, njihove interese,

⁵ *Izražajnim medijima nazivaju se svi materijali kojima djeca imaju priliku reprezentirati određeni pojam ili ideju (Slunjski, 2008).*

organizacijske sposobnosti i slično (Miljak, 2009; Slunjski, 2008). Raznolikost socijalnih interakcija, gledana iz perspektive učenja, djeci omogućava mnoštvo prilika za stjecanje znanje i vještina kroz sudjelovanje u aktivnostima s kompetentnijom djecom ili odraslima. Kompetentnija djeca pak, imaju priliku svoja znanja i vještine potvrđivati i produbljivati upravo kroz pomaganje drugoj djeci (Miljak, 2009). Osim davanja podrške samoiniciranim i samoorganiziranim aktivnostima, djecu je potrebno poticati na refleksiju i samorefleksiju „vlastitog djelovanja, mišljenja, učenja, komunikacije s drugima i sl.“ s ciljem razvoja odgovornosti i autonomije spram procesa vlastitog učenja (NKRPOO, 2014, 21). U tome značajnu ulogu igra kvalitetna dokumentacija odgojno-obrazovnog procesa koja uključuje: foto, audio i video zapisi, individualne mape odgajatelja, individualne mape djece, uratke djece (individualne i zajedničke) te razne bilješke djece, odgajatelja i stručnih djelatnika (NKRPOO, 2014; Slunjski, 2008). Produkt dječjeg izražavanja tj. dječji radovi samom djetetu omogućavaju promišljanje o vlastitim razmišljanjima (metakogniciju), drugoj djeci otvaraju put za iznošenjem novih teorije i nadogradnje već postojeće, a odraslima (odgajateljima i roditeljima) pružaju uvid u njegovo mišljenje i razumijevanje. Prema tome, dokumentacija aktivnosti djece (fotografije, bilješke njihovih izjava, radovi) trebala bi biti izložena u prostoru sobe dnevnog boravka kako bi se djeca imala prilike vraćati na prethodna faze njihova promišljanja. Garderobni prostor također je potrebno iskoristiti kao izložbeni, ali s ciljem pružanja uvida roditeljima u proces razmišljanja djece i faze razvoja aktivnosti, a ne samo kao estetskog ukrasa.

Kako bi se održala kvaliteta odgojno-obrazovnog procesa, vrlo je važno kontinuirano preispitivati (refleksijom i samorefleksijom) praksu na razini čitave ustanove, biti otvoren za nova znanja i iskustva te na temelju istih unapređivati praksu. Jer jedino tako fleksibilno „strukturiran odgojno-obrazovni proces omogućuje izražavanje prijedloga, inicijativa i sugestija, djece i odraslih“ (NKRPOO, 2014, str. 13). Akcijska istraživanja najpogodnija su metoda za ostvarivanje i održavanje kvalitetne odgojno-obrazovne prakse, jer uz mogućnost zajedničkog učenja svih stručnih djelatnika osiguravaju i kontinuitet u promišljanju vlastite prakse.

Program predškole

Program predškole dio je formalnog sustava odgoja i obrazovanja Republike Hrvatske i predstavlja početni obvezatni institucionalni oblik odgoja i obrazovanja za svu djecu u godini dana prije upisa u osnovnoškolski odgoj i obrazovanje. Provodi se s djecom koja su

polaznici dječjeg vrtića tako da je integrirana u redoviti vrtićki kurikulum. Kurikulum predškole integralni je dio Kurikuluma vrtića tj. Nacionalnog kurikuluma za rani i predškolski odgoj i obrazovanje (NKRPOO, 2014), odražava iste vrijednosti, ciljeve, načela i polazišta i ne sadrži elemente “školifikacije” u bilo kojem obliku. Namjena kurikuluma predškole je sljedeće:

- osiguranje cjelovitih iskustava igre i učenja u zajednici vršnjaka;
- stjecanje kvalitetnih iskustava institucijskog odgoja i obrazovanja;
- razvoj emocionalne i socijalne sigurnosti;
- razvoj kompetencija u dijalogu s okruženjem, drugom djecom i odraslima.

Time se potiče cjelovit razvoj djeteta i olakšava uključivanje djece u osnovnoškolski odgoj i obrazovanje.

Integrirano učenje stranih jezika

Dijete rane i predškolske dobi strani jezik uči u poticajnome jezičnom kontekstu, u igri i drugim za njega svrhovitim aktivnostima. Za to je najprimjereniji situacijski pristup učenju koji djetetu omogućava upoznavanje, razumijevanje i smisleno korištenje stranoga jezika u nizu različitih aktivnosti i situacija. Poučavanje stranoga jezika ne provodi se posebno oblikovanim metodičkim postupcima, nego je strani jezik utkan u svakidašnje odgojno-obrazovne aktivnosti vrtića. Razvoju ove kompetencije pridonosi i poticanje međukulturnog razumijevanja i komunikacije djece s drugim subjektima u odgojno-obrazovnoj ustanovi, kao i s onima izvan nje (NKRPOO, 2014).

PRAĆENJE, REALIZACIJA I EVALUACIJA O-O PROCESA – ZADAĆE...	
...U ODNOSU NA DIJETE	<ul style="list-style-type: none"> - sudjelovati u raznovrsnim socijalnim interakcijama djece različitih individualnih i razvojnih mogućnosti i različite kronološke dobi („učiti s drugima“) - razvijati autonomnost i emancipaciju u procesu učenja (aktivno sudjelovanje djeteta – „učiti čineći“) - razvijati vlastito kritičko mišljenje i samomotivirano učenje - razvijati sposobnost stvaranja i provjeravanja vlastitih hipoteza u komunikaciji s drugima (metarazina učenja djeteta)

	<ul style="list-style-type: none"> - osvještavati proces vlastitog mišljenja i učenja - kontinuirano jačati i ostvarivati samoorganizacijske, istraživačke i otkrivačke potencijale - poticati na samostalno djelovanje, mišljenje, odlučivanje i samoevaluaciju vlastitih postupaka i postignuća - poticati ih na učenje kroz raspravu u funkciji razmjene i razumijevanja
<p style="text-align: center;">...U ODNOSU NA ODGAJATELJE</p>	<ul style="list-style-type: none"> - osvjestiti postojanje višestrukih inteligencija tj.razumijevanje individualnih razlika među djecom - pažljivo i aktivno slušanje djece, te praćenje i dokumentiranje odgojno obrazovnog procesa s ciljem što boljeg razumijevanja djece - praćenje i podržavanje prirodnih smjerova razvoja projekta - kontinuirano nuditi različite izražajne medije kroz koja djeca mogu izraziti svoja iskustva, konstruirati i rekonstruirati značenja svojih iskustava, te ih razmjenjivati s drugom djecom i odraslima - razvijati svijest o važnosti samorefleksije, zajedničkog dogovaranja, diskusije, razmjene iskustava u cilju unapređenja kvalitete odgojno obrazovnog rada - osiguranje (su)autorstva djece nad procesom njihovog učenja i (su)autorstva nad razvojem projekta - osiguravati uvjete za demokratičnost, otvorenu i slobodnu komunikaciju i kooperativnost - uvažavanje mišljenja djeteta te kultura dijaloga i rasprava s djecom kao podloga za razvoj njihovih socijalnih i građanskih kompetencija - poticanje djece na odlučivanje i odgovorno ponašanje

<p>...U ODNOSU NA RODITELJE</p>	<ul style="list-style-type: none"> - pojačavanje interesa za odgoj i obrazovanje djece uključivanjem u projekte i različitim aktivnostima u skupini - sustavno informiranje roditelja o promjenama kontekstualnih uvjeta i ulogama odgajatelja, postignućima i napretku djece - uključivanje roditelja u odgojni proces
<p>KORACI U REALIZACIJI ZADAĆA</p>	<p>VRIJEME</p>
<ol style="list-style-type: none"> 1. Inicijalno snimanje potreba i interesa djece i dogovor oko strategije djelovanja u ovoj pedagoškoj godini glede formiranja i obogaćivanja pojedinih centara aktivnosti, definiranja uloga pojedinih odgajateljica u aktivnostima djece i praćenja i dokumentiranja odgojnog procesa. 2. Etapno unošenje promjena u prostorno-materijalni kontekst i praćenje efekata promjena na proces učenja i spontane igre djece. 3. Dokumentiranje procesa učenja i razvoja djece putem bilješki odgajateljica, foto i video-zapisa te izrada osobnih mapa djece i mapa profesionalnog razvoja odgajateljica. 4. Etapne zajedničke refleksije odgajateljica temeljene na prikupljenoj dokumentaciji. Dogovori oko daljnjeg razvoja projekta. 5. Rad s roditeljima: roditeljski sastanci, individualne konzultacije uz prezentaciju osobnih mapa djece i zajedničke radionice djece, odgajatelja i roditelja. 	<p>Rujan</p> <p>Kontinuirano</p> <p>Kontinuirano</p> <p>Kontinuirano</p> <p>Kontinuirano</p>
<p>NAČINI PRAĆENJA, EVALUIRANJA I DOKUMENTIRANJA</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Bilješke odgajateljica, foto i video-zapisi, izjave i stvaralaštvo djece. • Mape profesionalnog razvoja odgajateljica i pedagoška dokumentacija. <p>Kontinuirano</p> <p>Kontinuirano</p>

<p>OČEKIVANA POSTIGNUĆA</p>	<p>Međusobno povjerenje i uvažavanje djece i odraslih.</p> <p>Suradnja i tolerancija za različitost.</p> <p>Sloboda mišljenja i izražavanja.</p> <p>Otvorenost za preuzimanje rizika i eksperimentiranje.</p> <p>Dobrovoljnost sudjelovanja u aktivnostima.</p> <p>Samostalnost, samoprocjena i odgovornost.</p> <p>Višedimenzionalni, višemodalni pristup učenju.</p> <p>Svakodnevno korištenje različitih medija izražavanja u svrhu boljeg razumijevanja djece.</p> <p>Kontinuirano praćenje, bilježenje i dokumentiranje aktivnosti djece i različitih projekata.</p> <p>Bolje razumijevanje procesa učenja djece i kvalitetan razvoj različitih kompetencija djece.</p> <p>Razvijati timsko planiranje, zajedničko analiziranje projekata i planiranje daljnih koraka u realizaciji projekata.</p> <p>Stjecanje i primjena praktično upotrebljivih znanja djece.</p> <p>Njegovanje demokratičnog ozračja</p>
--	---

SURADNIČKA KULTURA I PARTNERSKI ODNOSI

Okruženje u kojem dijete ima priliku ostvariti se kao aktivni građanin zajednice, mora izrastati na kulturi otvorenog dijaloga i demokratskih odnosa na svim razinama odgojno-obrazovne ustanove. Na to izravno utječe, uz prethodno navedeno okruženje i organizacijske uvjete, i kvaliteta znanja, stavova i djelovanja svih odraslih uključenih u proces (ravnatelj, stručni tim, odgajatelji i roditelji), te njihovi međusobni odnosi i zajednički rad. Naime, svi uključeni trebali bi imati mogućnost svojim potencijalima, trenutnim mogućnostima i sposobnostima doprinjeti ostvarivanju zajedničke vizije (Miljak, 2009; NKRPOO, 2014). Ostvarenjem odnosa kontinuiranog zajedničkog učenja na razini odraslih, paralelno se isto postiže i u odnosu djece i odraslih, ali i djece međusobno. Odgajatelji prepoznaju važnost socijalnih interakcija kroz koje djeca imaju priliku razmjenjivati vlastite teorije i razmišljanja

te kontinuirano nadograđivati i izgrađivati nova, uz njihovu neizravnu podršku. Zbog svega navedenog valjalo bi posebnu pozornost „posvetiti konstruiranju procesa učenja kao participacijskog procesa za sve“ (Miljak, 2009, 25). Roditelje tj. skrbnike djeteta treba prihvaćati i poštovati kao ravnopravne članove vrtića – partnere, koji ustanovu obogaćuju svojim individualnim posebnostima te svojom vlastitom kulturom i time pridonose kvaliteti ustanove u cjelini. Kvalitetan partnerski odnos odgojitelja i roditelja tj. skrbnika djece ostvaruje se u uvjetima u kojima je roditeljima tj. skrbnicima djece omogućeno provođenje vremena sa svojom djecom u odgojnim skupinama, praćenje i djelatno sudjelovanje u neposrednome odgojno-obrazovnom procesu te upoznavanje vlastite djece u drukčijem kontekstu od obiteljskoga. U kvalitetnom vrtiću odgojitelji i drugi stručni djelatnici roditeljima tj. skrbnicima djece nude različite prilike u kojima obitelji mogu učiti jedne od drugih i međusobno se podržavati (NKRPOO, 2014).

STRUČNO USAVRŠAVANJE DJELATNIKA I CJELOŽIVOTNO UČENJE

Kurikulum vrtića pretpostavlja osiguravanje visoke razine kvalitete odgojno-obrazovne prakse. Kako je jedno od temeljnih obilježja kvalitete njezin stalni rast, obveza je svih čimbenika odgojno-obrazovnog procesa (odraslih i djece) stalno promišljati, diskutirati i evaluirati kvalitetu odgojno-obrazovne prakse i djelovati u smjeru njezina stalnog unapređenja (NKRPOO, 2014). Procjenu kvalitete moguće je vršiti unutar ustanove ili vanjskim vrednovanjem, što obuhvaća i cjelinu i pojedine segmente odgojno-obrazovnog rada. Cjelinu kao ukupnost funkcioniranja ustanove (pravna uređenost, primjena pedagoškog standarda i sl.), te pojedine segmente kao što su praćenje napredovanja djece, poštovanje prava djece i roditelja, usavršavanje stručnjaka u ustanovi i sl. Procjena kvalitete odgojno-obrazovnog rada usmjerava odgojno-obrazovne djelatnike ne samo na kvalitetu odgojno-obrazovnog procesa već i na kvalitetu vlastitog profesionalnog rasta i razvoja. Upravo zato, naglasak se stavlja na osposobljavanje odgojno-obrazovnih djelatnika kao refleksivnih praktičara i istraživača. Akcijska istraživanja, kao kvalitativna istraživanja koja povezuju teoriju i praksu, izvrsna su alatka kojom se jačaju navedena umijeća. Klasnična stručna

usavršavanja predavačkog tipa imaju isključivo informacijski potencijal. Akcijska istraživanja, koja se odvijaju unutar ustanove i koja se bave izravnom problematikom određene skupine, određenog odgajatelja, pružaju uz informacijski i onaj transformacijski potencijal tj. mijenjaju stavove, vrijenosti i uvjerenja odgojno-obrazovnih djelatnika. Osvješčivanjem važnosti suradnje i povezivanja, u vidu razmjene mišljenja i ideja, a s ciljem zajedničke izgradnje kvalitetnije prakse, stvara se zajednica reflektivnih praktičara (odgajatelja i stručnih djelatnika vrtića). Uz kontinuirano profesionalno usavršavanje unutar ustanove, odgojno-obrazovni djelatnici imaju obvezu stvaranja profesionalnih zajednica učenja, umrežavanjem vrtića, ali i uključivanje ostalih značajnih institucija (Sveučilišta, Agencije za odgoj i obrazovanje i sl.) u proces profesionalnog rasta i razvoja (Miljak, 2009; NKRPOO, 2014; Slunjski, 2008). Profesionalne zajednice učenja usmjerene su k poticanju odgajatelja i svih drugih subjekata odgojno-obrazovnog procesa na kontinuiranu razmjenu svojih profesionalnih uvida i znanja, kao osnove zajedničkog učenja i razvoja.

CILJ	Podržavanje razvoja osobnih potencijala i interesa, kao i jačanje stručne kompetencije odgajatelja kroz edukaciju, iskustveno učenje i timski rad na istraživanju i unapređivanju odgojne prakse.	
OBLICI	NAČIN I SADRŽAJ	VRIJEME
Individualno stručno usavršavanje	<ul style="list-style-type: none"> • Individualna prorada stručne literature • Rad na temi stručnog usavršavanja 	Kontinuirano Kontinuirano
Eksterni oblici stručnog usavršavanja	<ul style="list-style-type: none"> • Prisustvovanje stručnim skupovima, seminarima, radionicama, predavanjima, savjetovanjima prema godišnjem katalogu stručnog usavršavanja Agencije odgoja i obrazovanja. 	Prema Katalogu ili pozivu
Interni stručni aktivni usavršavanja	<ul style="list-style-type: none"> • Iskustvene radionice, stručna predavanja i prezentacije. 	1 x mjesečno
Interni stručni aktivni planiranja	<ul style="list-style-type: none"> • Praćenje i dokumentiranje različitih faza projekata • Zajedničko analiziranje projekata (mape profesionalnog razvoja odgajateljica), i planiranje daljnjih koraka u realizaciji projekata 	1 x tjedno 1 x tjedno
Radni dogovori	<ul style="list-style-type: none"> • Radni dogovori odgajateljica, psihologa i ravnateljice u rješavanju aktualne problematike o pojedinim aspektima odgojnog procesa, rješavanju odgojnih ili razvojnih problema djece i unapređenju 	1 x tjedno ili prema potrebi

	suradnje s roditeljima.	
Stażiranje odgajatelja pripravnika	<ul style="list-style-type: none"> • izrada izvedbenog plana i programa stažiranja • hospitacije pripravnica u svim odgojnim skupinama • nazočnost pripravnica radu mentorica • individualne konzultacije pripravnica sa članovima povjerenstva za stažiranje • ogledne aktivnosti pripravnica uz snimanje video kamerom • stručni aktivni za pripravnice (samorefleksija i grupna rasprava o kvaliteti pisane pripreme i ostvarene aktivnosti uz video-snimku, razmjena iskustava i dogovor oko unapređenja rada) • pisanje eseja na odabranu temu • vođenje mape profesionalnog razvoja 	Kontinuirano
Pedagoška praksa studenata	<p>Filozofski Fakultet Sveučilišta u Zagrebu – studenti s odsjeka pedagogije i Vježbaonica UF Sveučilišta u Zagrebu</p> <ul style="list-style-type: none"> - hospitacija studenta u odgojnoj skupini i konzultacije s mentoricama - ostvarenje individualnih zadataka prema programu studija - procjena postignuća i vrednovanje ostvarenja pedagoške prakse. 	Prema potrebi
NAČINI PRAĆENJA, EVALUIRANJA I DOKUMENTIRANJA	<ul style="list-style-type: none"> • Plan i program individualnog stručnog usavršavanja. • Evidencija prisustva internim i eksternim oblicima stručnog usavršavanja. • Zapisnici stručnih aktivita. • Izvedbeni plan i program stažiranja pripravnika. • Izvješća o ostvarenju pedagoške prakse studenata. 	Kontinuirano
OČEKIVANA POSTIGNUĆA	<p>Pojačan angažman odgajateljica na unapređenju pojedinih aspekata odgojne prakse kroz individualne teme i akcijsko istraživanje. Redovito i aktivno sudjelovanje odgajateljica u stručnim aktivima. Uspješnost primjene novih spoznaja i iskustava u neposrednom radu s djecom. Uspješnost stažiranja i polaganja stručnog ispita odgajatelja pripravnika. Uspješnost ostvarenja studentske prakse.</p>	

LITERATURA

Miljak, A. (2009). *Življenje djece u vrtiću – Novi pristupi u shvaćanju, istraživanju i organiziranju odgojno-obrazovnog procesa u dječjim vrtićima*. Zagreb: SM Naklada.

Nacionalni kurikulum za rani i predškolski odgoj i obrazovanje (2014). Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, Republika Hrvatska.

Slunjski, E. (2008). *Dječji vrtić zajednica koja uči – mjesto, dijaloga, suradnje i zajedničkog učenja*. Zagreb: Spektar media.